

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2299; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 27).

Sagen sattes til Forhandling.

Marinus Sørensen: Det Forslag til Lov om Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, som paa ny er forelagt af den højtærede Landbrugsminister, er jo velkendt her i Tinget, og der er ikke særlig Grund til at gøre mange Bemærkninger angaaende dette Lovforslag. Jeg gaar ud fra, at det vil blive henvist til et Udvalg, og det vil da vise sig, om der fra Oppositionens Side er Vilje til at gaa med ind i et Arbejde for, at Loven fortsat kan gælde. Forholdet er jo det, at skal der komme noget ud af Arbejdet i indeværende Efteraar, da er det paa høje Tid, at Loven føres igennem. Ude i Landet er der mange, der venter paa, at Arbejdet kan fortsættes. I Ministeriet og hos Amtsudvalgene ligger der Ansøgninger om Laan til et Beløb af op imod 12 Mill. Kr.; det turde være det bedste Bevis for, hvor paakrævet Loven er.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og en velvillig Behandling her i Tinget.

Johannes Hansen: Det forelagte Lovforslag er jo ved at være en gammel Kending. Det er rigtigt, at det har været behandlet gentagne Gange, og det har været omtalt fra mange forskellige Sider, den højtærede Statsminister nævnte det endogsaa i sin Tale ved Rigsdagens Aabning. Den højtærede Statsminister sagde for øvrigt ved den Lejlighed, at dette Lovforslag var blevet standset i Landstinget, og det kan man jo for saa vidt sige, som det blev ændret i Landstinget, men der blev jo rigtignok vedtaget et andet Forslag, som desværre ikke blev sat til Behandling her i Folketinget.

I sin Forelæggelsestale til nærværende Lovforslag, som ogsaa vi ønsker gennemført, siger den højtærede Landbrugsminister, at der i Ministeriet ligger Andragender om

Laan til et Beløb af henimod 10 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at det Beløb, der søges bevilget, allerede er omtrent beslagnet. Nu maa Forholdet vel være det, at alle de Arbejder, der er udført af Folk, der naturligvis mente at handle ret og maaske efter Udsagn fra det i Amterne værende Grundforbedringsudvalg — hvad en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister fremsat i Landstinget kunde tyde paa —, at disse Arbejder er medregnet i det af den højtærede Minister nævnte Beløb, saaledes at de Folk, der har hjulpet til at formindske Arbejdsløsheden ved at lade Arbejdet udføre, og som saa er bragt i Vanskeligheder, fordi de ikke har faaet de Laan, der er blevet stillet dem i Udsigt, nu kan blive hjulpet ud af disse Vanskeligheder.

Denne Sag kunde jo have været bragt til Afslutning, for saa vidt Landbrugsministeren og Regeringspartierne havde villet det, men det havde ikke nogen Interesse paa det Tidspunkt. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par enkelte Udtalelser fremsat dels af den højtærede Landbrugsminister og dels af Ordføreren for Det radikale Parti i Landstinget under Sagens Behandling der. Den højtærede Landbrugsminister siger — det staar i Landstingstidende paa Sp. 1602:

„Det vil altsaa sige, at de Landmænd, som efter at den gamle Lov faktisk var ophørt, idet Bevillingen var opbrugt, letsindigt, uden at afvente Rigsdagens Afgørelse, har paabegyndt og fuldendt deres Grundforbedringsarbejder, faar Laan, hvorimod Landmænd i de Amter, hvor Udvalgene maaske har været mere forsigtige og har henstillet at vente, indtil man saa, at der var Sikkerhed for at faa disse Laan, og Landmænd, der selv har været forsigtige og ikke har ønsket at paabegynde Arbejdet, skønt det maaske var lige saa nødvendigt som de andres, før Rigsdagens Beslutning forelaa, udelukkes fra at faa Laan.“

Og Ordføreren for Det radikale Venstre i Landstinget, det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Hvorbæk), slutter sig ganske til den Begrundelse, Landbrugsministeren gav for ikke at bevilge de 3½ Mill. Kr. og tilføjer yderligere:

„Ved nu at bevilge de 3½ Mill. Kr. vil man favorisere dem, der har været frække nok til at udføre et Arbejde, de ingen Bevilling har faaet til, hvorimod de, der har været loyldige og villet vente, indtil Loven blev forlænget, altsaa indtil der blev Penge til at faa Arbejdet sat i Gang for, vil staa med en lang Næse.“